

R 5481 (page 184)

கீழ்ப்படிதிற பிள்ளைகளாக நம்மை வடிவமைத்தல்

FASHIONING OURSELVES AS OBEDIENT CHILDREN

“நீங்கள் முன்னே உங்கள் அறியாமையினாலே கொண்டிருந்த இச்சைகளின்படி இனி நடவாமல், கீழ்ப்படிதிற பிள்ளைகளாயிருந்து, உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கைகளெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள்” - 1பேதுரு 1:14,15.

அப்போஸ்தலர் இங்கே உலகத்திற்கு முகவரியிட்டு எழுதாமல், தேவனுடைய பிள்ளைகளாக மாறியவர்களுக்கு, உலகின் சபிக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தால் நீதிமானாக்கப்பட்டு, மாபெரும் பரிந்துபேசுபவராகிய இயேசுவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்கே எழுதுகிறார். ஆனால் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக மாறினால் மாத்திரம் போதாது, ஏனெனில் இந்தப் புதிதாக ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் **R5482 : page 184**

இடுக்கமான பாதையில் நடக்க இப்போதுதான் துவங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அபூரணமான, வளர்ச்சியடையாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். தங்களையே தேவனுடைய கரங்களில் ஒப்படைத்து, அவரது சித்தஞ்செய்ய நாடி, நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுப்பவர்களாய் இருப்பதனால் அவர்கள் பிள்ளைகளாக இந்நிலைப்பாட்டைப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

பாவத்திற்கும் சுயத்திற்கும் சாத்தானுக்கும் எதிராகப் போராட, நாம் இயேசுவின் கொடியின் கீழாக சேர்க்கப்பட்டு நாம் எடுத்த இந்நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில், நாம் அவருடைய நோக்கத்திற்காக நிச்சயிக்கப்பட்டபோது, எவ்வளவு முழுமையான ஊக்கத்துடன் இருந்தோமென்பதை நிரூபிக்க தேவன் விரும்புகிறார். உலகை ஆசீர்வதிக்கவிருக்கும் இயேசுவினுடைய மாபெரும் இராஜ்யத்தில் நாம் அவருடைய கூட்டாளிகளாகப் பொருந்தச் செய்வதற்கு தேவையான குணலட்சண வளர்ச்சியை நாம் அடையவேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.

நாம் கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளைகளாக இருப்போமானால், சகலமும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கும். முறையான பரிட்சைகளும், முறையான செதுக்குதலும், மெருகூட்டலும் நம்மை “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்திரத்தில் பங்கடைய” தகுதியுள்ளவர்களாக்குவதற்கென உருவாக்கும் அனைத்தையும் நாம் பெற்றுக்கொள்வோம். ஆனால் நாம் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாக நம்மை நிரூபிக்கவில்லையென்றால், சிட்சிக்கப்பட்டு, இறுதியாக சரியான கீழ்ப்படிதலுக்கு கொண்டுவரப்படுகிற பிள்ளைகள் வகுப்பாரில் ஓரிடம் நாம் பெற்றிருந்தாலும்கூட, இது தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாராக ஆகாதபடிக்கு நம்மைத் தடைசெய்துவிடும்.

இதன்மூலம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் எவராகிலும் ஒழுங்குமுறையிலிருந்து விலக்கு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதாக நாம் குறிப்பிடவில்லை. ஏனென்றால் எந்தவொரு மகனும் சிட்சையைப் பெற்றுக்கொள்கிறார் என்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது (எபி12:6-11).

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு வந்த சிட்சைகள் தகுதியானவைகள் அல்ல. மாறாக அவை அவருடைய முழுமையான உண்மைத்தன்மையையும், உயர்த்தப்படுதலுக்கான தகுதியையும் நிரூபிக்க கொடுக்கப்பட்ட அனுபவங்களாகும். அவ்வாறே அவருடைய பின்னடியார்களுக்கு வரும் சிட்சைகள், எதிர்கால ஊழியத்திற்காக அவர்களைப் பொருந்தச் செய்வதற்காகவும், அவருடைய சரீர அங்கத்தினர்களாகக் கருதப்படுவதற்கான தகுதியை வெளிக்காட்டுவதற்காகவுமே வருகின்றன. பாவத்தின் தண்டனைகளுக்கான இயல்பையுடைய சிட்சைகள், தகுந்த நேரத்தில் முழுமையான இருதயத்தின் உண்மைத்தன்மை நிலையை கொண்டுவரவேண்டும். இல்லையேல் சிட்சிக்கப்பட்டவர், சரீரத்தில் தனக்குரிய இடத்தை இழந்துபோவார். இறுதியில் அவர் கீழ்ப்படியாதவர் என நிரூபிக்கப்பட்டால், அவர் தேவனுடைய எந்த தயவிற்கும் தகுதியற்றவராகக் கருதப்பட்டு, இரண்டாம் மரணத்தில் பங்கடைவார். ஆகையால் நமது ஆதார வசனப்பகுதியின் புத்திமதியானது மிகஉயரிய மேன்மையை அடைவதற்கும், பிதாவிடம் மிகஉயர்ந்த அளவில் உண்மைத்தன்மையாய் இருப்பதற்குமானதாகும்.

நம்முடைய சிந்தைகளை எப்படி வடிவமைப்பது?

நம்முடைய சிந்தைகளில் ஒரு வடிவமைப்பு மேம்பாடடைந்து வருகிறது. இது நம்முடைய சித்தத்தை வடிவமைப்பதைக் குறிக்கவில்லை. இந்தச் சித்தத்தைச் சரணடையச் செய்தாயிற்று. ஆனால் சிந்தையையும், சரீரத்தையும் ஒழுங்குபடுத்துவதில், சித்தத்திற்கு தொடர்பு இருக்கின்றது இந்த வடிவமைப்பில் சித்தத்திற்குத் தொடர்பு இருக்கின்றது. தேவன் நமக்காகத் தீர்மானித்திருக்கும் சகல சோதனைகளாலும் நாம் முறையாக பயிற்சி பெறவேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய சிந்தைகள் கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒத்த வழிகளில் கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் சித்தங்கொள்ளவேண்டும்.

R5482 : page 185

புதுசிருஷ்டிகளாக நாம் எதை சிந்திக்க தேவன் விரும்புவாரோ அதையே சிந்திக்கவும், புதுசிருஷ்டியைக் கட்டியெழுப்பும் சிந்தனைகளை பழக்கப்படுத்தி வளர்த்திக்கொள்ளவும் நாம் கற்கவேண்டும். அவருடைய சித்தத்தின்படி நாம் புசிக்கவும், குடிக்கவும் வேண்டும். அவருடைய சித்தத்தின்படியே நமது ஆடை அணிதலும் ஒழுங்குபடுத்தப்படவேண்டும். மாம்சத்தின் பலவீனங்கள், எதிராளியின் தூண்டுதல்கள் மற்றும் நம்முடைய சூழல் ஆகியவற்றின் காரணமாக நம்முடைய ஜீவியத்தின் சகல விஷயங்களிலும் நாம் அவருடைய வழிகாட்டுதலை நாடிடவேண்டும். கர்த்தர் ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுத்திருக்கிறார். வேதாகமத்தில் உறுதியான அறிவுரைகளைக் கொடுத்துமிருக்கிறார். அதன்மூலம் நாம் அவருடைய வார்த்தைக்கு இசைவாக நம்முடைய ஜீவியத்தை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள முடியும். மேலும் நாம் மேன்மேலும் தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ளவும், அவருடைய பராமரிப்பினால் நம்முடைய ஜீவியங்களில் ஆதாயமடையவும், பெற்றுக்கொண்ட அறிவைப் பயன்படுத்தவும் நாடிடவேண்டும். இவ்வாறாக நாம் புசித்தாலும், குடித்தாலும், உறங்கினாலும், உழைத்தாலும், அனைத்தையும் தேவனுடைய மகிமைக்கென்றே செய்பவர்களாய் இருப்போம்.

நம்முடைய மாம்சத்தின் உயிரமைப்பை மரபுவழியாய்ப் பெற்றிருக்கிறோம். நம்முடைய இந்த சரீரங்கள் பல்வேறு பலவீனங்களையும் சிலது ஒரு திசையிலும், சிலது மற்ற திசைகளிலும் முரண்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை அனைத்துமே ஏற்குறைய தேவன் முதலில் கொடுத்த உண்மையான பரிபூரணத்தின் சீர்கெட்ட நிலையினால் ஏற்பட்டவைகளே ஆகும். பல நூற்றாண்டுகளின் பாவமானது நம்

மீதும், நம்முடைய சிந்தைகள் மீதும், சரீரத்தின் மீதும் தனது அடையாளங்களை விட்டுச்சென்றிருக்கின்றன. மேலும் இந்த அடையாளங்களானது நம்முடைய சிந்தைகளில் கோட்பாடுகளாகக் காணப்படுகிறது. கடந்த காலங்களின் இந்தத் தப்பறைகளானது நம்மை கட்டுப்படுத்தியிருக்கின்றன.

நாம் கர்த்தருடைய வழியைப் பார்ப்பதற்கு முன்னதாக, பூமிக்குரிய இன்பங்களையும், நாட்டங்களையும் பின்பற்றி, சுயத்திற்கு முதலிடம் கொடுப்பது சரிதான் என்று நாம் எண்ணியிருந்தோம். இதுதான் நாம் பின்தொடரவேண்டிய சரியான போக்கென நாம் சுவாஸத்திப்படி கூறினோம். முக்கியமானவர்களும் பெரியவர்களும் இந்தப் போக்கைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக மனிதர்களின் பாராட்டையும், தாங்கள் எவ்வளவு நேர்த்தியாக ஆடை அணிந்தும் வீடுகட்டியும் இருக்கமுடியும், பாரம் ஏற்றும் வண்டி அல்லது நான்கு சக்கர ஊர்தியை எவ்வளவு நன்றாக வைத்திருக்கமுடியும் போன்ற இந்த தற்கால ஜீவியத்தின் நடவடிக்கைகளை முதலில் தேடுகிறவர்களாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். பூமிக்குரிய காரியங்களின் மீதான தாகத்தைத் திருப்திப்படுத்த அவர்கள் நாடி, அவர்களது சிந்தையைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக பல்வேறு வகையான இலக்கியங்களையும் அல்லது சரீரத்தைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக சில வகையான உணவுகள் அல்லது பானங்கள் முதலியவற்றையும் நாடி, அதிகளவில் அதனை அடைந்திருக்கின்றனர்.

ஆனால் நாம் எதனைப் புசிக்கவேண்டும், அல்லது குடிக்கவேண்டும் அல்லது அணியவேண்டும் என்பது தொடர்பாக, புகையிலை உபயோகிப்பது தொடர்பாக, நாம் பெற்றுள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டு, பொருளாதார ரீதியில் எப்படி நம்மை வரைமுறைக்குட்படுத்துவது தொடர்பாக தேவனுடைய சித்தமென்ன? என்று நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்போது கேட்கத் துவங்குகிறோம். நாம் திரையரங்கிற்கு செல்லலாமா? அல்லது சீட்டு விளையாடலாமா அல்லது நடனமாடலாமா என்பதையெல்லாம் இப்போது நாம் முடிவு செய்யமுடியாது. இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் நம்மை நாம் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு முன்பே முடிவு செய்திருக்க வேண்டும். இப்போது நாம் கிறிஸ்துவுடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக, நாம் பிதாவின் சித்தத்தை கண்டிப்பாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய நிலைப்பாட்டிலிருந்து விஷயங்களைப் பார்க்கக் கற்றுக்கொள்ளத் துவங்கும்போது, நாம் எதைப் புசிப்போம், எதைக் குடிப்போம் போன்றவற்றைப் பற்றிய எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்கிறோம். இவ்வாறு நம்முடைய சிந்தையில் தொடர்ச்சியாக நடக்கும் இந்த மாற்றமே வடிவமைத்தல் ஆகும்.

வடிவமைத்தல் ஒரு படிப்படியான செயல்முறை

நாம் சில விஷயங்களை மிக விரைவாகக் கண்டடைந்தாலும், சகலத்தையும் ஒரே சமயத்தில் கற்றுக்கொள்வதில்லை. சில விஷயங்கள் மற்றவற்றைக் காட்டிலும் நம்முடைய சிந்தைக்கு முன்னால் குறைவாகவே புலப்படும். மற்றும் அவைகள் ஒரு புதுசிருஷ்டிக்கு எது சரியாக இருக்கும் என்பதற்கான நேர்த்தியான நிழல்களைக் குறிக்கின்றன. இந்த விஷயங்களை மேன்மேலும் கவனிக்கத் துவங்குவோம். மேலும் எந்தெந்த விஷயங்களை நாம் தொடர்ந்து தேர்வு செய்ய வேண்டும்? என்று கேட்போம். தேவ சித்தத்தைப் பற்றிய அறிவானது கல்வி சார்ந்த விஷயமாகும். இது சரி, அது தவறு என்று காணும் நிலைக்கு வருகிறோம். (மாலை நேர உடைக்கு ஒரு பாணியையும், காலை நேர உடைக்கு ஒரு

பாணியையும் உலகம் ஏற்படுத்திக்கொள்கிறது). நாம் கிறிஸ்தவர்களாக ஆகும்போது, நமக்குப் புதிய தரநிலைகளும் கிடைக்கின்றன. இதனுடன் சகலத்தையும் இசைவாகக் கொண்டுவருவதற்கு சிறிது காலம் எடுக்கும்.

இந்த சிந்தனைக்கேற்ப, அப்போஸ்தலரும், புதிய சித்தம் புதிதாகுகிறதினால் அல்ல, மாறாக, “உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுபொருபமாகுங்கள்” என்கிறார். நாம் ஏற்கனவே புதிய சித்தத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் சரீரமானது சிந்தையால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதாகக் காண்கிறோம். எனவே புதிய சித்தமானது இவ்வாறு கூறத்துவங்கும் ; “நான் சிந்தையிலிருந்து துவங்கவேண்டும். தேவ சித்தத்தின்படி விஷயங்களைச் சரியாக காணும்படி என்னுடைய சிந்தையைப் பயிற்றுவிக்கவேண்டும். நான் வேதாகமத்தையும் தேவனுடைய சிந்தையைப் பற்றிய அறிவைக் கொடுக்கும் அனைத்து தெய்வாதீனமான அடையாளங்களையும் பயன்படுத்தி, அதன்படி நான் என்னுடைய மனதை இணக்கமாக்கத் துவங்குவேன்” என்று கூறும். இவ்வாறு நம்முடைய சிந்தை படிப்படியாக வடிவமைக்கப்படுகிறது. கர்த்தருடைய சிந்தைக்கு மறுபொருபமாகின்றது. தேவசித்தம் என்ன என்பதை நாம் மேன்மேலும் காணும்நிலையை அடையும்போது, நம்முடைய சிந்தை அவருடைய சித்தத்தையே செய்யத் தீர்மானிக்கும். நம்முடைய பகுத்தறிவு ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

இவ்வாறு நாம் வேறெந்த வழியைக் காட்டிலும், சிறப்பாக வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதால், தேவன் நம்முடைய பகுத்தறிவிடம் முறையிடும்படி விரும்புகிறார். நாமனைவரும் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில், நம் கர்த்தரின் பாதுகாப்பின்கீழ் இருக்கிறோம். இந்தப் பள்ளியில் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்யக் கற்றுக்கொள்கிறோம். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் போதனைகளையும் அப்போஸ்தலர்களின் எழுத்துக்களையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். மேலும் பூலோகத்திலே அப்போஸ்தலர்கள் கட்டுகிறது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும், பூலோகத்திலே அப்போஸ்தலர்கள் கட்டவிழ்ப்பது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று நமது கர்த்தரே அறிவித்திருக்கிறார். நமது கல்வி இந்த ஜீவியத்தின் இறுதிவரை தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டுசெல்லும். கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளைகளே இப்பள்ளியின் பாடங்களை முழுமையாகக் கற்றுக்கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக, அவர்களின் மனம் புதிதாகிறதினாலே இவர்கள் மறுபொருபமாக்கப்பட்டிருப்பார்கள் - ரோமர் 12:1,2.

யேகோவா தேவனுடைய நீதியே நம்முடைய தரநிலை

உண்மையில், புதிய சித்தமென்பது, பரத்திலிருக்கும் நம்முடைய பரமபிதாவைப் போன்றிருக்கவேண்டும் என்கிற விருப்பமாகும். அப்போஸ்தலர் பேதுரு; “உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல, நீங்கள் ... பரிசுத்தராயிருங்கள்” என்று அறிவுறுத்துகிறார். பரிசுத்தமே பரிபூரணத்தின் தரநிலையாகும். நாம் முதலில் தேவனுடன் உடன்படிக்கை செய்யும்போது நமது சித்தம் பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டும். பரிசுத்த சித்தத்திற்குக் குறைவான எதுவுமே அவருக்குப் பிரியமானதாயிராது. நாம் ஒரு பரிசுத்தமற்ற சித்தத்தை தேவனுக்கு அடிபணியாத சித்தத்தை பெற்றிருந்தோமானால் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்க மாட்டோம். எனவே, நமது சித்தம் பரிசுத்தமாக இருக்கும் பட்சத்தில், நம்மால் இயன்றளவிற்கு அவருடைய சித்தத்தைச் செய்வோராயிருப்போம்.

நம்மை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருப்பதால், நம்முடைய சித்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாமும் பரிசுத்தமாக இருப்போம். முடிந்தவரை ஜீவியத்தில் பரிசுத்தமாக இருக்கும்படி, நம்முடைய சிந்தையை நாம் வழிநடத்துவோம். ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தின் கொள்கைகளைப் பொருந்தச் செய்வோம். பிறர் நமக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அதை நாமும் மற்றவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ராஜரீகப் பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்போம். பரிசுத்தத்தின் இந்தக் கொள்கைகளை தனது சொந்த ஜீவியத்தில் பயன்படுத்துவதைப் புறக்கணிப்பவர், புதிய ஜீவியத்தில் வளர்ச்சிபெறவில்லை, மறுபுறமாகவில்லை என்பதே அர்த்தமாகும். தேவ சிந்தைக்கு முழு இசைவாக நம்முடைய சிந்தைகளைப் பெற்றிருக்கவும், முடிந்தவரை நமது நடத்தையும் சீராயிருக்கும்படியாக நாம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

நம்முடைய சிந்தை சரியான வழித்தடத்தில் இயங்கவில்லையென்றால், நாம் அதை சரியான தடத்திற்கு திருப்புவதற்கு ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும். நம்மால் இயன்றவரை கர்த்தரின் சித்தம் என்ன என்பதைப் பற்றிய நம்முடைய உயரிய கருத்தாக்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். சிந்தையையும், சரீரத்தையும், நாவையும், நம் நடத்தை தொடர்பான அனைத்தையும் கண்காணிக்க எந்தளவிற்கு நம்முடைய சித்தம் விழிப்புடன் இருக்கிறதோ, அந்தளவிற்கு நம்முடைய சித்தமானது உண்மைத்-தன்மையோடு இருக்கிறது என்பது தேவனால் தீர்மானிக்கப்படும்.

“உங்கள் நடக்கைகளெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார் (1 பேதுரு 1:15). இங்கு நடக்கைகள் என்ற பதத்திற்குப் பரந்த அர்த்தம் உள்ளது. இது மற்றவர்களுடனான நமது தொடர்புகள் மற்றவர்கள் தொடர்பான நம்முடைய சகல நடத்தை நம்முடைய ஜீவிய முறை ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையதாகும். நம்முடைய எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் போன்ற நம்முடைய ஜீவியங்கள் தொடர்பான அனைத்திலும் நாம் பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டும். இது மிக உயரிய தரநிலையாகும். மேலும் கர்த்தர் இத்தகைய ஓர் உயரிய தரநிலையை அமைத்ததில் ஆச்சரியமேதுமில்லை! இந்தத் தரநிலை என்ன என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்வதும், அதை மற்றவர்கள் அறிய உதவுவதும் நம்மைச் சார்ந்தவையாகும்.

இதனால்தான், நம்முடைய இருதயங்களை இயேசுவிடம் கொடுத்தபின், திரைக்கு இப்பக்கம் சில வருடங்கள் நாம் செலவிடவேண்டியிருக்கிறது. இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்காக நாம் சிலுவையை எடுத்தோம் என்று நாம் கூறுகிறோம், கர்த்தரோ இது உண்மையா என்பதை நிரூபிக்க விரும்புகிறார்! அவர் நமது நடைமுறையை கண்ணோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். மணவாட்டி வகுப்பாருக்காக முன்னறிவிக்கப்பட்ட இலக்கமானது பூர்த்தி செய்யப்படும். மற்றவர்களுக்கு, இந்தளவிற்கு நல்லதாயிராத வேறு ஸ்தானம் வழங்கப்படும். மேலும் கீழ்ப்படிதலின் உண்மையான ஆவி தங்களிடமில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துபவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் பங்கடைவார்கள்.